

De lækre svaner

Der var engang en svane, og siden dengang han var barn sagde alle til ham at han var grim. men en dag opdagede han, at han var en lækker svane.

Nu havde han simpelthen også fundet den lækreste svanedame i Danmark, som han nu boede sammen med i Tivoli i søen foran HC Andersen slottet. Hun kom faktisk fra Arresø, men det prøvede de ikke at snakke for meget om. De snakkede til gengæld meget om deres elskede æg, der snart skulle klækkes. Nogle gange gik de til svanebal og dansede svanedans, og alle de grimme ællinger blev grønne af jalousis (som om de ikke var grimme nok i forvejen).

Svaneparret tog deres sædvandelige romantiske tur i Tivolisøen ved HC Andersen slottet, da Frk Svane pludselig sagde: "Jeg tænkte på at når nu vi nu for vores unger, så ville det være dejligt at få noget plads, så måske kunne vi flytte tilbage til Arresø.?" Dette forslag kom som et KÆMPE chok for den lækre svane. Frk Svane havde aldrig sagt andet om sit hjemsted end at de simpelthen var nogle bonderøve derude, og at hun takkede gud for at være endt her i Tivoli. Hr. Svane kiggede rundt i sin elskede sø. De havde alt man kunne drømme om: grønt græs og solskin, gratis mad fra forbipasserende gæster og romantiske røde roser der duftede lige som de skulle "Det er udelukket!" Insisterede Hr. Svane "Se på disse smukke velpassede søer! Ville du forlade dette for at tage tilbage til Lars Tyndskids søer?"

Men Frk. Svane var en Dame der vidste hvad hun ville. Så da hun begyndte at græde, fortælle om sine tidlige barndomsminder og hendes følelse af at være fanget i livet, Måtte parret rejse fra et liv i sus og dus til hvad end man kalder Arresø med elleve æg på ryggen.

"Det er simpelthen så skønt her" sagde Frk svane, efter de var nået frem til deres fremtidige hjem, lige før hun begyndte at tælle hvor mange former for dåser der lå i vandkanten. "ja meget" sagde den lækre svane, lige før han konkluderede at der var 27.

Nu stod Den lækre svane og trak i sådan nogle fandens repsbuske, fuldstændig grøn af det klamme vand, ligesom de grimme ællinger plejede at være grønne af jalousis "Så hvis du nu bare kunne finde et par kviste, så bliver jeg her med æggene, skat" Havde Frk Svane forslået, mens hun havde lagt sig til rette på den klamme, grønne og lugtende madras nogle havde efterladt. "Men." "Jo skat". Og nu var han her. Den lækre svane var god til omtrent tre ting

at danse svanedans, at scorer Svaner og at se lækker ud. At bygge redde var ikke en af de tre ting, for så ville der jo være fire ting. Han fandt dog en Coladåse, som sikkert også kunne bruges. Derfor fortjente han en madpause. Man skal jo være lidt god ved sig selv, tænkte han. Hvad end der var sket med de bær han spiste, var der dog ingen der viste, ikke engang de lyserøde elefanter han dansede lidenskabeligt med.

Hans kone var ikke så heldig at have nogle at danse med, men det stoppede hende ikke fra at kigge. De stærke gæs var fornyeligt begyndt spille dåsebold i deres Gase-klub, og når hun sad der og tegnede hjerter i det tynde lag olie, der lå ovenpå vandet, virkede hendes flotte og uduelige svanepartner ikke rigtig som den eneste ene.

Sådan gik tiden så. Den lækre svane hentede et par kviste og en hel del plastikflasker til sin partners redde, og den mad han nu kunne få skramlet sammen, mens han også lige blev lidt småalkoholiseret. Derhjemme sad Frk Svane og Beundrede andre svanehanner.

“Jeg har godt regnet ud du spiser gærderede bær” sagde Frk Svane, til sin partner, mens solen gik ned over Arresø “ jeg har godt set, at du beundre andre mandlige Svaner”
“hmmm” svarede de begge “undskyld” “Hvad kan vi egentlig bruges til?” sagde den ene så.
“Vi er vel smukke” sagde den anden. “er du sikker?”

Så kom dagen da æggene klækkede. Spændt kiggede resterne af de to stolte forældre. At dele de herlige gener de var blevet velsignet med ud, havde altid været en drøm de havde haft. Tænk på hvor flotte børnene af de to flotteste Svaner i Danmark må være. “Hold kæft den er grim” sagde de i kor da den første unge så sollyset for første gang. Solen skinnede også i Arresø, selvom man ikke skulle tro det. Og så en til: Grim. Og en til: Grim, grim, grim og grim. Alle sammen tude grimme. De to svaner kiggede på hinanden med pjuskede fjedr, og klamme grønne vinger. De grinede. Rigtig meget “Vi er da heller ikke selv for kønne” sagde Frk Svane så. “Nej” sagde den ikke så lækre Svane “Måske er det også ok”

Skrevet af Sidsel på 14 år.